

U C H W A Ł A Nr 295/XXVI/13

Rady Miasta Milanówka

z dnia 25 kwietnia 2013 r.

w sprawie **rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Milanówka**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 poz. 1591 z 2001r. z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), po rozpatrzeniu skargi na Burmistrza Miasta Milanówka, z dnia 26 lutego 2013 r. o numerze **1091/2888/2013** - Rada Miasta Milanówka uchwala, co następuje:

§ 1

Skargę z dnia **26 lutego 2013r.** o numerze **1091/2888/2013** - uznaje się za **bezzasadną**.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta Milanówka, zobowiązując do przygotowania odpowiedzi i do przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Miasta Milanówka

mgr Maria Sobczak

UZASADNIENIE

w sprawie skargi o numerze 1091/2013 z dnia 26.02.2013 r. na działalność Burmistrza Miasta

Skargę Mieszkańca zarejestrowaną pod numerem 1091/2013 dotyczącą utworzenia Milanowskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o. należy uznać za bezzasadną z przedstawionych poniżej względów:

Utworzenie spółki komunalnej MPWiK Sp. z o.o. powiązane było ściśle z dwiema okolicznościami, które zdecydowały o wyborze tej formy działalności komunalnej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków - a są to: zaprzestanie świadczenia usług na rzecz mieszkańców miasta Milanówka przez ZWiK Grodzisk Mazowiecki Spółka z o.o. oraz realizacja projektu pt. „Modernizacja i rozbudowa systemu infrastruktury wodociągowo – kanalizacyjnej Gminy Milanówek”.

Odnośnie pierwszej z podanych przyczyn należy wskazać, że ZWiK Grodzisk Mazowiecki na obszarze gminy Milanówek świadczył swoje usługi w zakresie ujmowania i dostarczania wody oraz odbioru i oczyszczenia ścieków. Jednakże podmiot ten nie wystąpił do Burmistrza Miasta Milanówka o wydanie wymaganego prawem zezwolenia na prowadzenie usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzenia ścieków – wobec czego z końcem 2011 r. zakończył na terenie gminy Milanówek działalność operatora systemu wodno-ściekowego. To z kolei spowodowało naturalną konieczność utworzenia jednostki, która mogłaby przejąć te zadania i zapewnić ich świadczenie na dotychczasowym poziomie Mieszkańcom Milanówka.

Kolejnym powodem powołania spółki komunalnej były wymogi związane z wykonaniem umowy na dofinansowanie modernizacji i rozbudowy systemu infrastruktury wodociągowo - kanalizacyjnej

w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013. Realizowany projekt zakłada odpowiedzialność Gminy Milanówek za realizację inwestycji rozwojowych sektora wodno – ściekowego, a następnie zarządzanie powstałym majątkiem poprzez powierzenie obowiązków prowadzenia gospodarki wodno – ściekowej podmiotowi w całości kontrolowanemu przez Gminę Milanówek. Obowiązek ten potwierdza zarówno załączona do skargi Umowa na dofinansowanie nr POIS.01.00-00-259/10 oraz pisemne stanowisko WFOŚiGW w Warszawie, także stanowiące załącznik do skargi.

Wykonując powinność powierzenia zarządu wytworzonym w ramach projektu majątkiem, należało dokonać wyboru podmiotu odpowiedzialnego za eksploatację wytworzonych w ramach projektu aktywów trwałych (tzw. „operatora”). W tym celu przeprowadzana została rzetelna analiza typu SWOT, której wynik wskazał na zasadność i celowość powołania spółki komunalnej.

Przy poszukiwaniu najodpowiedniejszej formy realizacji późniejszego zarządzania systemem kanalizacyjnym kierowano się m.in. następującymi przesłankami:

- zagwarantowanie środków na realizację inwestycji oraz możliwość pozyskania środków zewnętrznych,
- dostosowanie do istniejącego systemu wodno-ściekowego,
- uwarunkowania fiskalne, np. kwalifikowalność podatku od towarów i usług (VAT),
- ustalanie cen na poziomie pokrywającym koszty funkcjonowania powstałej infrastruktury,
- zdolności organizacyjne do zarządzania powstałą infrastrukturą.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria, najbardziej optymalnym z punktu potrzeb zarządzania powstałego majątku trwałego jest wariant, zgodnie z którym właścicielem infrastruktury wodociągowo – kanalizacyjnej będzie Gmina Milanówek, natomiast zarządcą i operatorem gminna spółka komunalna, powołana w celu wykonywania zadań własnych Gminy Milanówek. Podmiot ten, jako powołany do prowadzenia działalności gospodarczej i działający na zasadach rynkowych

w zakresie świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, będzie żywotnie zainteresowany zabezpieczeniem zachowania ciągłości świadczenia usług, stanowiących podstawowe źródło utrzymania przedsiębiorstwa. Dotyczy to zwłaszcza prowadzenia odpowiedzialnej polityki finansowej w zakresie minimalizacji kosztów i stosowania optymalnych opłat taryfowych za wodę i ścieki zapewniających przychody na poziomie umożliwiającym pokrycie kosztów funkcjonowania systemu i osiągnięcia niezbędnego zysku.

W wyniku prowadzonej działalności będą generowane także środki finansowe niezbędne na utrzymanie, modernizację i odtworzenie posiadanego majątku trwałego, a także realizację inwestycji rozwojowych infrastruktury wodno-kanalizacyjnej. Taki wybór zarządzania powstałą infrastrukturą wydaje się być najodpowiedniejszym z punktu widzenia zarówno interesów gminy jak i jej mieszkańców. Poza tym komunalna spółka z o.o. jest płatnikiem podatku VAT korzystającym z możliwości pomniejszania należnego podatku od towarów i usług o podetka naliczony, co dodatkowo racjonalizuje koszty zarządzania infrastrukturą wodno - ściekową. Powołanie takiego podmiotu nie mogło (wbrew twierdzeniom Skarżącego) zostać zawarte w treści umowy na dofinansowanie projektu WFOŚiGW, ani dokonać się mocą tej umowy, gdyż nie pozwalają na to ramy prawne tego typu kontraktu.

W oparciu o powyższe ustalenia, należy stwierdzić że wskazywanie w informacji publicznej, iż utworzenie MPWiK Spółka z o.o. jest powodowane pozyskaniem środków z Unii Europejskiej nie rozmija się z prawdą i znajduje szerokie uzasadnienie faktyczne i ekonomiczne. W tym stanie rzeczy skargę należy uznać za niezasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.